

24. juunil 2016 esitatud hagi – České dráhy versus komisjon**(Kohtuasi T-325/16)**

(2016/C 314/36)

Kohtumenetluse keel: tšehhi

Pooled

Hageja: České dráhy, a.s. (Praha Tšehhi Vabariik) (esindajad: advokaadid K. Muzikář ja J. Kindl)

Kostjad: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Komisjoni 18. aprilli 2016. aasta otsus C(2016) 2417 lõplik (kohtuasi AT.40156 – Falcon);
- mõista komisjonilt täies ulatuses välja České dráhy kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kuus väidet.

1. Esimene väide, et vaidlusalune otsuse puhul konkurentsivastases käitumises osalemise kontrolli kohta või kontrolli enda puhul on tegemist meelevaldse ja ebaproportsionaalne sekkumisega hageja eraellu.
 - Vaidlusalune otsus võeti vastu vastuolus proportsionaalsuse printsiibiga, sest oluline teave on leitav juba liikmesriigi majanduskonkurentsi kaitse asutuse menetlustoimikust, ja samas asjas on käimas kaks tsiviilmenetlust. Lisaks võiks vaidlusaluse otsuse eesmärki saavutada vähem sekkuval viisil, mis piiraks hageja põhiõiguste rikkumise ulatust.
2. Teine väide, et vaidlusalune otsus ei vasta nõuetele, mis on esitatud otsuse motiveerituse ja kontrolli eseme ja eesmärgi määratluse standardile.
 - Komisjon määratles vaidlusaluses otsuses kontrolli eset ja eesmärki lubamatult laialt. Vaidlusalune otsus oli ka ebapiisavalt motiveeritud. Vaidlusaluse otsuse motiveerivas osas ei kirjeldanud komisjon konkreetselt, milliseid fakte ja oletusi ta kavatses kontrollida. Ka ei täpsustanud ta ühtegi kaudset tõendit, mis toetaks tema kahtlustusi. Kontrolli eseme ja eesmärgi määratlus, mis oli esitatud vaidlusaluses otsuses ja selle motiivides, ei võimaldanud hagejal piisavalt täpselt kindlaks määrata oma vastavaid kohustusi. Seega segab vaidlusalune otsus hagejal teostada oma kaitseõigust.
3. Kolmas väide, et ei ole ühtegi, isegi kaudset, tõendit, mis põhistaks hagejapoolse konkurentsivastase käitumise kahtluse, mis toetaks vaidlusaluse otsuse vastuvõtmist ja kontrolli läbiviimist, ning tegelikult välistavad tõendid, mis saadi liikmesriigi majanduskonkurentsi kaitse asutuse menetluses, sellise kahtluse.
4. Neljas väide, et komisjonil ei olnud õigust vaidlustatud otsust vastu võtta või kontrolli läbi viia, kuna hageja väidetav konkurentsivastane tegevus ei saa antud juhul mõjutada liikmesriikidevahelist kaubandust ning hagejal ei saa antud juhul olla siseturul või selle olulises osas turgu valitsevat seisundit.
5. Viies väide, et vaidlustatud otsuse vastuvõtmine ja kontrolli läbiviimine rohkem kui neli aastat pärast menetluse algust liikmesriigi majanduskonkurentsi kaitse asutuses on vastuolus õiguskindluse põhimõttega ning õiguspärase ootuse kaitse põhimõttega.
6. Kuues väide, et vaidlusalune otsus ning sellega seotud komisjoni lähenemisviis segas õiguste teostamist, mis on hagejale tagatud harta artikliga 7 (või EIÕK artikliga 8) ja harta artikliga 48 (või EIÕK artikliga 6).